

Karawanken Bote

Verlag und Schriftleitung: Klagenfurt, Bismarckring 18, Postfach 115 / Bezugspreis (im voraus zahlbar) monatlich RM 1.— frei Haus (einschließlich RM 0.20 Zustellgebühr)
Abbestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 25. des laufenden Monats angenommen

Nr. 91.

Krainburg, 18. November 1944.

4. Jahrgang

Führerjeva poslanica za 9. november

Odgovor na izdajstvo: „Dokler živim jaz, Nemčija ne bo pretrpela usode po boljševizmu preplavljenih evropskih držav!“

München, 17. novembra. Reichsführer **Hitler** je prebral sledečo Führerjevo objavo za 9. november:

Nationalsozialisti in nacionalsocialistinja! Parteigenossen!

Potrebe totalnega vojskovanja so me napotile, da sem preložil spominsko slavo 9. novembra na prvo prosto nedeljo. Prav tako mi delo v Hauptquartierju ne dopušča, da bi ga zapustil tudi samo za nekaj dni. Ne glede na to pa danes itak ne smatram, da bi obstajala moja naloga bolj v tem, da bi imel govore, temveč v tem, da pripravim in izvršim tiste ukrepe, ki so potrebni, da se končoveljavno zmagovito prebije ta boj; kajti prav tako kakor v času krize 1923. leta me razgiba tudi sedaj samo ena, vse drugo obvladujoča misel, da sedaj šele prav posebno zastavim vse sile za potrebni uspehi in kakor smo takrat deset let pozneje po pravici lahko rekli mrtvim tovarišem, da so oni vendarle zmagali, tako bo in mora v največji borbi našega naroda za biti ali ne biti zmagati končno pripasti njemu, bojujoči se fronto in ne manj junaško se bojujoči domovini.

Opozarjal sem že prej čisto na to, kako potrebno je, da narod ceni in časti svoje velike moči, zlasti v hudih časih lahko kak obupan narod črpa pogum in moč za sedanjost iz svojega ravnanja v preteklosti, koliko bolj pa še narod, ki se vede tako brezmejno pogumno kot nemški. Iz borbe svojih velikih moči se bo mogel za sedanjost učiti edino pravičnega spoznanja, da Previdnost končno pomaga samo tistemu, ki se sam neustrašeno z močnim in vernim srcom loti boja zoper vse nadloge časa in s tem končno obvlada svoje usode. V kolikor nam je Vsemogočni oči, da imamo po svojih slabih človeških zmognostih vpogled v zakone njenega vladanja, spoznamo nepodkupljivo pravičnost, ki prisodi življenje kot zadnjo ceno samo tistemu, ki je voljan in pripravljen, dati življenje za življenje. Ali človek torej te trde zakone potrdi ali zanika, je popolnoma brez pomena, spremeniti jih ne more; kdor se torej skuša odtegniti boju za to življenje, ne odstrani zakona, pač pa samo pogoj svoje lastne eksistence.

Veliko spoznanje nacionalsocializma

Ko je nacionalsocialistični pokret začel s svojim bojem, da zavaruje nemškega človeka, je pred vsakim uvidnim stal grozeči notranji polom naroda in države. Posledica tega je moralo biti naraščajoče ogrožanje našega narodnega obstoja, počasnega nazadovanja številke naših porodov, s tem pa počasna smrt naroda z mnogokratnikom žrtev te svetovne vojne. In to je pač tudi ustrezalo ciljem, ki so si jih postavili naši nasprotniki, gospodarsko zadavljanje takratne nemške države naj bi uničilo materialne temelje eksistence nemškega naroda, s tem so se nadejali doseči izpolnitev Clemenceaujeve zahteve, da se nemški narod decimira za 20 milijonov ljudi. Dva milijona mrtvih je zahteval boj v letih 1914 do 1918. 20 milijonov pa bi se moralo iz našega naroda še odstraniti po želji demokratičnih ljudskih osrečevalcev. Danes se je ta zahteva zvišala na 40 milijonov. Ker pa se smotrna gibanja v življenju kakšnega naroda ne morejo tudi zopet zadržati po mil volji ljudi, kakor bi nanesla potreba, ni mogel nihče povedati, kdaj se bo končal proces skrčenja naše narodne osnovine; pri tem pa se je vsiljevalo še drugo, po naravi dano spoznanje: svet ne pozna nobenih praznih prostorov! Narodi, ki so številčno ali biološko preslabi in ne morejo zado voljivo izpolniti svojega življenjskega prostora, dobijo v najugodnejšem primeru rezervacijo, ki ustreza njihovi vrednosti in njihovi velikosti.

Leta 1919. smo stali pred spoznanjem, da bo naš narod trajno usposobljen, da lahko zopet uspešno začne z bojem za obstoj, če bo reformiran od nog do glave, in da si bo naš narod pridobil svojo naravno življenjsko moč in s tem zagotovil pogoje za uspešno življenjsko uveljavljanje v bodočnosti, samo če se bo docela odvrnil od publike demokratičnega razkroja narodov, kakor tudi boljševiškega razkroja narodov. V smislu teh spoznanj je nacionalsocialistični pokret vstopil v boj. Pred temi postavljanimi velikimi cilji je morala seveda do brezpomembnosti obledeti tako proletarska kakor tudi meščanska razredna država. Kar je morda še kot navidezen ideal blavalo pred očmi takratnih stanov, pokli-

cev, veroizpovedi ali političnih strank, je bilo v očeh mladega pokreta že dokazana blaznost in s tem slrten strup za naš narod.

Sovraštvo proti ljudski državi od znotraj in zunan

Namen, ustanoviti prvič v naši zgodovini ljudsko državo, ki bi zajela vse Nemce, se je dal seveda uresničiti samo z mobilizacijo celotnih sil naroda; s tem je mogla sinteza med nacionalsocialistično in socialno mislijo še naprej ustvariti tisto moč, ki je je treba takemu boju kot pogoj uspeha. Proklamacija te mlade nacionalsocialistične države je s tem seveda takoj povzročila sovraštvo vseh tistih notranjih in zunanjih nasprotnikov, ki so bili predstavniki prejšnjega sistema nemškega razcepljenja. Stranke in stranci, skupine, zveze, poklici, organizacije in razredi ter končno konfesije kot poglavitni uživalci notranje zvojenosti in od zunaj nam sovražni demokratično-marxistični svet kot glavni interesent nemške ne-

moči. Sovraštvo zarote teh naših notranjih in zunanjih sovražnikov je odte ostalo zvesto pokretu skozi vsa leta boja pred prevzemom oblasti in po njem, preganjal nas je z vsemi sikanami in vsemi brutalnostmi, ki jih je bil sistem takrat zmožen. Tisoči umorjenih nacionalsocialistov in desetisoči ranjenecv so bili izza pohoda do Feldherrnhalle žrtve te edine resnične agresije.

Od dneva prevzema oblasti se stari sovražniki pa zanesla niso spremenili, ampak so ojačili svoje sovraštvo, kvečjemu so prilagodili metodiko svojega postopanja novi situaciji; kot zadnja inspirirajoča in poganja-joča sila pa židovstvo kot nekoč v času boja za oblast izza 1933. leta ni zamudilo nobene možnosti, da ne bi izrazilo svoje satanske volje do preganjanja in uničevalnosti nasproti novi državni ideji kot taki in njeno mlado državo. Videl je, da se v njih začne svitati spoznanje njegovega destruktivnega in narode uničujočega delovanja, in s tem eminentno nevarnost zase.

Naši cilji in cilji našega soražnika ostanejo isti

Tako so se pač spremenili časi, bistvo nam vsiljenega boja pa je ostalo.

Ostali so:

1. naš lastni cilj, namreč ohranitev našega naroda, zagotovitev njegove bodočnosti z vsemi sredstvi in

2. cilj naših sovražnikov: uničenje našega naroda, iztrebljenje in s tem končanje njegovega obstanka.

Da to ni bila in ni teza nacionalsocialistične propagande, je nekoč dokazalo dejstvo nemškega propadanja na znotraj in potrjujejo danes proklamacije naših sovražnikov. Noben nacionalsocialistični minister za propagando ne bi mogel jasneje orisati ciljev naših sovražnikov, kakor je to že desetletja storilo židovsko časopisje in kakor to stori zlasti danes, da vrhu tega, kakor so to javno sporočili sovražni državniki po svojih ministrih. Cilj naših sovražnikov je torej tudi ostal isti. Po demokracijah pospeševani boljševizem je nekoč poskušal, v notranjosti uničiti naš pokret s terorjem. Po demokracijah podprti sovjetizem pa se trudi, uničiti Reich in iztrebiti naš narod. Okolnost, da je meščanski svet, ki takrat navede v notranjosti posle pomagala za boljševizem in s tem v slepoti, s katero ga je udaril Bog, plul svojemu lastnemu poginu nasproti, ne spreminja nič na dejstvu, da je tako ravnal.

Razložiti pa se da sama na sebi nerazumljivost tega ravnanja v tistem hipu, v katerem vemo, da stoji za človeško neumnostjo in slabostjo, za breznačajnostjo na eni in nedostatnostjo na drugi strani vedno Žid ki je ravno tako žičar demokracije kakor tudi stvaritelj in preganjatelj boljševiške svetovne zveze.

To nevarnost v notranjosti so tudi pred nacionalsocializmom že mnogi slutili. Učinkovito bojevanje proti njej pa se je začelo šele, ko se je blede uvidenost sprevrgla v krvi polno spoznanje in našla svojo za boj močno organizacijo v nacionalsocialistični stranki. Uvidenost, da je treba rešiti Evropo pred boljševiško pošastjo, imajo tudi danes številni državniki, parlamentarci in strankarski politiki ter gospodarstveniki. Do praktičnega uspeha pa more ta uvidenost povesti šele takrat, če se kakšni veliki evropski sili posreči, preko teoretskih upov organizirati in uspešno dobojevati skupni boj vseh za biti ali ne biti. To pa more in bo zmogel samo nacionalsocialistični nemški Reich. Evropa je bila skoraj zmerom mnoštvo med seboj tekmujočih narodov in držav, kljub temu je pojem Evrope duševno oblikovala večinoma samo ena država ali skupnost sorodnih narodov. Večni medsebojni spor evropskih narodov je imel pri tem gotovo tudi eno veliko prednost: kakor vsaka tekma je zahteval činilnost in udarnost posameznih narodov. Toda v časih usodnega boja za biti ali ne biti je bila velika nevarnost, da se razcepijo moči tega kontinenta nasproti pretečemu navalu notranjeazijskega Vzhoda, te večno latentne nevarnosti za Evropo.

V dolgih razdobjih evropske zgodovine je bila teza evropskega ravnesja bornirane-mu Zapadu le prečesto istovetna z dovoljenjem, da se nasproti zahtevi evropske suverenosti zveže z nevarnostjo, ki ogroža Evropo, da bi mogel tako laže zadaviti tega ali onega izmed nepriljubljenih tekmecev. Dolga stoletja se je moral stari Reich voi-

V njegovih rokah je zdaj usoda Ogrske

Kraljevski ogrski ministrski predsednik Franz Szalasi, »vodja naroda«. — Ministrski predsednik Salaszi sprejme poročilo poveljnika straže, ki se je postrojila pred vojnim ministrstvom.

(PK-Aufn.: Kriegsber. Keimling, HH., M.)

Samo vztrajnost odloča izid boja

Ceravno je ta borba v prejšnjih stoletjih, ker so jo spremljale mnoge reakcije, naložila našemu narodu najhujše žrtve, vendar na koncu dovedla do uspeha in sploh šele omogočila nastanek ali obstoj ter uspevanje družin evropskih narodov. Sicer se pa v svetovnozgodovinskih obračunavanjih ne da drugače misliti, kakor da se na koncu, ne morda v mesecih ali letih, ampak po dolgih razdobjih zaradi vztrajnosti odloči izid teh bojev, v katerih da Božja previdnost nastopati ljudi očitno zaradi tega, da se prekusijo njihove zadnje vrednosti in s tem odloči v njihovi opravičenosti do obstanka ali neobstanka. Da bo nacionalsocialistična država danes prestala to zgodovinsko preiskušnjo, je utemeljeno že po dosedanjem vedenju pokreta. Katera meščanska stranka bi pač bila premagala polom z dne 10. novembra 1933. leta? Katera bi bila po takem popolnem zlomu v brezprimerno trdi borbi končno vendarle popolnoma zmagala? Četudi se ta boj, gledan raz današnjih dogajanj, površnemu opazovalcu morda zdi mal, kaže to vendarle nedostojanje zmognosti doumevanja odločilnih vrednot kot takih, kajti boj za pokret je bil takrat prav tako boj za Nemčijo, kakor je boj današnjega Reicha samega. Bil je boj za naš narod in njegovo bodočnost, ki se je moral najprej odločiti v notranjosti, da smo mogli danes tudi na zunanji nastopiti zoper voljo do iztrebljenja na strani naših nasprotnikov. Kako brezupen se je takrat zdel ta boj stranke našim nasprotnikom samim, izhaja iz njihovih ugovoritev, da se mora po 9. novembu 1923. l. smatrati nacionalsocializem končoveljavno za mrtve in s tem nevarnost za sovražnike našega naroda za odstranjenost. Kljub temu se je ta stranka, ki so jo smatrali za izbrisano, nekaj let pozneje nahajala že v odločilnem boju za oblast in ga je po skoraj enem desetletju brezobzirne uporabe številnih mož in žen ter z začasnimi vedno vzornimi reakcijami naposled tudi uspešno dobila.

V tej dobi je torej pokret dobil in dokazal tisto notranjo duševno držo, ki ga usposablja, da je danes vodja naroda, in ki usposablja Reich sam, da je danes vodja Evrope. In prav tako kakor smo morali takrat doživeti, da je takrat vse meščansko demokratično strankarstvo propadlo samo vase, se zgubilo v svojih kompromisih in v strahopetnih odrekah našo enakega prizora na debelo.

Pade lahko samo tisti, ki je strahopeten in s tem nesposoben za življenje.

Narodi in zlasti njihovi državniki, vojskovodje in vojski so vsikdar laže prenašali dneve sreče in s tem vidnega uspeha. Znamenita pa je bila pri velikih možeh svetovne zgodovine prav tako kakor pri nekaj velikega določenih narodih njihova stanovitnost v dnevih stiske, njihovo trdna zaveza.

Kako nastajajo lovska letala

V neprekinjeni zaporednosti se dovršujejo serije nemških lovskih letal. V ozadju vidimo pravkar izgotovljeno letalo, ki zapuša lopo tvornice, da pride do tako zvanega »justiranja« (uravnanja in prilajenja).

(PK-Aufnahme: Kriegsbericht Hebenstreit, Atl., M.)

Bitka pri Diedenhofnu na novo vzplamtela

Važni vrhovi južno od Dieuze zopet osvojeni — Malo bojnega delovanja na Vzhodu

Oberkommando der Wehrmacht je dne 16. novembra objavilo:

Na zapadni fronti stoje naše čete na Južnem Nizozemskem in v lotriškem območju napadajočim sovražnim divizijam. Med Noorderkanalom pri Weertu in belgijsko mejo so se iz napadov močnih skupin angleških oklopnjakov razvile hude bitke. Severovzhodno in vzhodno od Diedenhofna se je po kratkem odmoru vnela bitka na novo. Sele po hudih premenljivih bojih se je na novo pripeljalim silam severnoameriških oklopnjakov posrečilo pridobiti sveta in doseči mostišče na vzhodnem bregu Mosle. V prostoru pri Metz se trajajo trdi obrambni boji s koncentrično napadajočimi sovražnimi silami. Vzhodno od Gravelotte smo sovražnika zopet vrgli iz nekega vdornega mesta. Naši grenadirji in oklopnjaki so kljub močnemu sovražnemu pritisku držali bojišče ob zgornjem francoskem Niedu in pri Dieuze. V Mörchingen so Severnoamerikanci vdrlili po srđitih bojih. Južno od Dieuze smo z našimi nasprotnimi napadi zopet zavzeli važne vrhove in pri tem uničili večje število sovražnih oklopnjakov. V prostoru med kanalom Rhein-Marne in zgornjo Meurthe kakor tudi na obeh straneh zgornjega Doubsa trajajo krajevno omejeni boji za sovražna vdorna mesta.

be, mešanica fevdalne ošabnosti, meščanske nedostatkosti in bivše parlamentarne korupcije, so se znašle, da bi upajoč, da bodo potem takoj prejeli plačilo za svoje krivopri-sežniško dejanje, strle nemški odpor pri korrenini.

Nekaj so pač popolnoma pravilno videli: dokler živim jaz, Nemčija ne bo pretrpela usode po boljševizmu preplavljenih evropskih držav; do zadnjega mojega diha bosta moje telo in moja duša služila same eni misli, da napravim svoj narod močan v obrambi in za napad proti grozeči mu najsmrtnejši nevarnosti!

Kajti če so se prej vojne izvajale za dinastične ali gospodarske koristi, je smisel te vojne boj za ohranitev našega naroda samega.

Nacionalsocialistična država je bila vedno velikopotezna

V logični doslednosti vseh žrtv se more torej v tej vojni samo ojačati nemška ljudska država. Če so pa še kje preživeli pojavi, ki se spodbijajo ob tem, imn ne moremo pomagati, kajti ta ljudska država bo prešla preko njih na dnevni red. Če posamezne osebe premaganih strank, razredov ali drugih družbov menijo, da je zdaj morda prišel zanje čas zopetnega vstajenja, bodo doživeli zdaj trenutek svojega popolnega iztrebljenja. Nacionalsocializem, ki so ga nekoč samega izredno krvavo preganjali, ni bil po dnevu prevzema oblasti samo resnično spravljen nasproti svojim političnim nasprotnikom, ampak tudi velikopotezen. Nešteto mož, ki so nas same pred prevzemom oblasti preganjali, sem v tej državi jaz ali obdaril s pokojninami ali jih pa celo pozval na nova in višja službena mesta. Ravno istega deželnega ministra za pravosodje, pod katerim sem bil nekoč jaz 13 mesecev v trdnjavskem zaporu, sem kljub temu določil za nemškega državnega ministra za pravosodje, pruski ministri in državni ministri,

London in Antwerpen sta bila zopet ob-streljevana z našimi povračilnimi orožje-ma.

V Srednji Italiji se je zaenkrat izčrpal val britanskih napadov. Niti v Romagnu niti v gorah med Forlujem in Modigliano sovražnik ni zopet prešel v napad.

Na Balkanu so naše čete na pohodu do-segle ozemlja severno od črte Elbasan — Skoplje.

V prostoru vzhodno od Budimpešte so se po majhnih začasnih uspehih izjavili pom-ovni veliki napadi Sovjetov. Uničili smo devet sovražnih oklopnjakov.

Na ostali vzhodni fronti je bilo tudi več-raj malo sovražnega delovanja. Pred zapad-norvneško obalo je močna skupina britan-skih križark in oklopnjakov napadla nek nemški konvoj. Naše lahke zaščitne bojne sile so se začele bojevati, dasi je imel na-sprotnik več kot 25kratno topniško premoč, in vezale v teh prav tako junaških ko-po-žrtvovalnih bojih sovražno skupino, dokler niso važni deli našega konvoja dosegli svo-jege namembnega pristanišča.

Anglo-ameriški zastrašovalni letalci /so vrgli podnevi raztreseno bombe na zapadno in južno ozemlje Reicha. Ponoči so britan-ska rušilna letala napadla državno glavno mesto in kraje v Zapadni Nemčiji.

ki so nas nekoč najsrđiteje preganjali, so dobili od mene, ne da bi obstajala kakšna obveznost do tega, visoke milostne darove. Za nespodobno samega sebe bi bil smatral, če bi bil pahnil v stisko socialne demokrate samo zaradi tega, ker so nekoč kot ministri bili naši nasprotniki. Sodnikov, ki so nas nekoč obsodili, mi kljub temu nismo ovrli v njihovi karieri, ampak jih čisto pospeševali. Samo proti tistemu, ki je novi državi sami napovedal boj v besedi in dejanju, se je postopalo po zakonu. Vrh tega sem po načinu mojega prevzema oblasti omogočil vsakemu državnemu uradniku in častniku, da je lahko mirne vesti opravljal svojo dolžnost. Skoraj poldrugo leto je bil stari gos-pod državni predsednik, ki je bil kot vodja daleko najmočnejše stranke po ustavi po-stavil za kancelerja, moj predstojnik, in jaz sem ga temu ustrezno štivil in sem ravnal z njim z najglobljim spoštovanjem.

Kdor pa zdaj misli, ne da bi njemu same-mu moje ravnanje kdaj povzročilo nemir vesti, da lahko zdaj pahne druge ljudi v konflikte vesti, mora vedeti, da pomeni to njegovo gotovo smrt. Dokler so ti ljud-je preganjali samo mene samega, sem mogel velikopotezno razu-meti in pozabiti njihovo prega-njanje. Kdor pa danes dvigne bo-dalo ali bombo proti Nemčiji, bo brez usmiljenja in brezobzirno uničen. Nekaj ur je zadostovalo, da je bil v samem sebi zadušeni poskušeni puč z dne 20. julija, nekaj mesecev pa, da je bila pri-jeta in docela odstranjena vsa klapa teh ne-častnih, katilinskih eksistenc. Kakor pa me je leta 1934. punt male skupine v pokretu na-potil, da sem ga odčistil, tako bo tudi ta novi punt začetek temeljite prevedbe v ce-lokupnem državnem aparatu. Minila je kon-čnoveljavno doba kompromisnih, in rezerv-ativnih značajev. Državna vojna zastava je te dni postala simbol nacionalsocialistične revolucije in državna ideja zastava polka pri nemški oboženi sili. Uveden je bil nemški pozdrav. Divizije ljudskih grenadirjev bodo pomagale vletoku nemške mladine, da bi

ZRCALO ČASA

V Neaplju je državna policija odkrila taj-no tiskarno, ki je izdelala že veliko število živilskih kart. Po ugotovitvi policije so ukrad-li klišé v osrednjem uradu za razdeljevanje živilskih kart v Rimu. Policija je aretirala mnogo nameščenecv urada za razdeljevanje živilskih potrebščin.

Eg kruha — dve milijardi draham. Grško prehranjevalno ministrstvo je določilo, da znaša cena za obrok kruha dve milijardi draham.

Po nekem poročilu agencije EFE iz Was-hingtona je prenehalo v petek delati v me-stih Detroit in Toledo preko 21.000 mehani-kov in elektrotehnikov. V 49 tovarnah so morali delo ustaviti.

Ameriški dopisnik »Daily Herald« piše, da bo izdala prihodnji teden angleška vla-da Belo knjigo, ki naj dokaže, kako je žrt-vovala Anglija ne glede na svojo bodočnost vse svoje bogastvo za zmago nad Nemčijo. Podatke iz te knjige so sporočili lordu Key-nesu, ki vodi trenutno zaupne razgovore o omiljenju zakona o posojilih in zakupih in ki skuša doseči, a bi smela Anglija del teh dobav izvažati, da bi se tako lahko po-stavila na trdne noge. Dopisnik je izjavil, da je Anglija finančno popolnoma »na tleh«.

svet nacionalsocialističnih idej popolnoma in zmagovito prodir.

Kar me je pa po tem 20. julija najgloblje dojmilo in navdalo z najhvaležnejšim vese-ljem, je spoznanje, da so vojska, mornarica in zračno orožje — Waffen-SS tukaj že od vsega začetka ni treba omeniti — v svoji celoti, ne da bi to žal preje morda navzven postalo tako vidno, sprejele vase nacional-socialistični duh, tako da skoraj ni bilo nič drugega opraviti, kakor izključiti nevredne-že iz stranke, iz države in iz obožene sile, da se doseže popolna enota mišljenja in vo-lje stranke, države in oborožene sile.

Kljub temu so bile posledice tega dne bridke. Nasprotnikom so vzkipeli upi in zbrali so svojo silo, navdahnjeni z vero, da bodo zdaj mogli Nemčijo kratko in malo pogaziti. Za to, da se jim to ni posre-čilo, sem dolžan hvalo hrabremu vedenju oborožene sile, zlasti pa nad vsako hvalo vzvišenemu vedenju nemške domovine. Odgo-vor na poziv k izgradnji nemške obrambe in k Volkssturm je bil samo simbol vedno znova pojavljajočega se nemškega narodne-ga občestva v tej po usodi trdi borbi za bo-dočnost našega naroda. Tako stopa danes v popolni ravnopravnosti k starim grenadir-jem vojske, k vojakom mornarice in zračne-ga orožja vojska domovina in sicer ne sa-mo s svojimi možmi, starčki in dečki, ampak tudi s svojimi ženami in dekleti.

Le še eno vprašanje prostostnim zločincem 20. julija

Če pa zdaj pregledam celotno vsoto vseh neizrekljivih žrtv, ki jih naš narod danes doprinese, in premislim vse nadloge, ki jih morajo pretrpeti milijoni ljudi v naših mestih, znoj naših delavcev in delav in našega kmečkega ljudstva, bi rad stavil le še eno vprašanje zločincem 20. julija: S kakšno pravico bi mogel kdo zahtevati take žrtve, če ne bi storil pred svojo vestjo sve-

(Nadaljevanje na 3. strani.)

Verlag und Druck: NS-Gauverlag und Druckerei Kärnten, GmbH, Klagenfurt. — Verlagsleiter: Dr. Emil Heitjan (zast. bei der Wehrmacht). — Handredakteur: Friedrich Horstmann. Zurzeit ist Anzeigenliste Nr. 1 gültig.

Izdajstva so le otrdila našo voljo do boja

Čeprav so bile posledice teh izdajstev za Nemčijo kot glavno nosilko boja od začet-ka vojaško zelo hude, pa vendar niso zrahl-jale sestava Reicha niti niso mogle odstra-niti duha odpora, ampak ravno nasprotno: narod se je otrdil v svoji volji do boja in postal šele prav fanatičen.

Srečni smo, da so se v številu po pojavih razpada prizadetih narodov našli elementi odpora: v Italiji zbirajoči se okrog stvari-telja nove države Benita Mussolinija kot Du-ceja, na Ogrskem zbirajoči se okrog Salaszi-ja, na Slovaškem pod vodstvom državnega predsednika Tisa, na Hrvaškem pod Poglav-nikom Ante Pavelićem kot vodjami mladih narodov. Vemo, da so tudi pri drugih naro-dih nastali komiteji in vlade, s sklepom, da ne priznajo kapitulacij in da ne sprejmejo iz-trebljenja naroda preprosto zgolj zaradi te-ga, ker se je nekaj brezznačajnih slabštev pregrešilo zoper svojo čast in svojo zavest dolžnosti ali ker se je nekaj bedakov dalo slepiti z možnostmi, v katere danes že sami davno ne verujejo več.

Naša največja zaveznica, Japonska, je boj od prvega dne smatrala za to, kar je: za od-ločilni spor, biti ali ne biti, in se bojuje odle s hrabrostjo resnično junaškega na-roda.

Moj Partaigenossen, rojaki in rojakinje! Odkar so ruske armade prodirle novembra meseca 1943. leta skozi romunsko fronto ob Doncu, izza nato sledečega popolnega raz-pada italijanskih in ogrskih skupin z vsemi tako težkimi posledicami, ki so nastale za naše vojskovanje, je zadelo naš narod izdaj-stvo za izdajstvom. Kljub temu se niso iz-polnile nade naših nasprotnikov. Vedno znova nam je uspelo, ujeti naše fronte in usta-viti nasprotnika. Tako jim je ostalo samo edino upanje, da bodo mogli, kakor vedno takrat, če sicer niso mogli doseči zoper Nemčijo nobenih uspehov, izvršiti odločilen prodor v notranjosti sami. Brezznačajne ose-

Dekle s hiše na barju

16 Prizpovest: Spisala Selma Lagerlöf

Ko so bili jedli, je mati Meta zmollila mo-litev in prebrala en odstavek svetega pis-ma. Nato se je obrnila do Janeza, se mu zahvalila, da ji je bil dober sin, mu voščila srečo za njegovo bodoče življenje ter mu dala svoj blagoslov. Mati Meta je znala do-bro govoriti, in Janez je bil zelo ganjen. Vedno znova so mu sillele solze v oči, ven-dar mu je uspelo zadržati jok. Tudi oče je govoril nekaj besed. »Težko bo tvojim star-šem, da te zgubijo«, je rekel; in Janezu se je zopet storilo inako. Pristopili so tudi vsi posli, mu podali roko in se mu zahvalili za določbo, ki je zdaj minula. Stalno so Janezu sillele solze v oči. Pokašljaj je in nekajkrat poskušal govoriti, toda ni mogel izustiti be-sede.

Določeno je bilo, da bo oče spremljal Ja-neza v hišo neveste in prisostvoval poroki. Zato je šel oče na dvorišče, napregel konja in potem zopet prišel povedat, da je čas, da se odpravita. Ko se je Janez udesel v voz, je opazil, da je bilo vse tako svetlo ko zrcalo, kakor je on to sam vedno rad imel. Videj je tudi hkrati, kako lepo okrašen je bil kmečki dvorec; dovozna pot je bila na novo posu-ta z gramozom; stare kupe drv in drugo ro-potijo, ki so ležali tam ves čas njegovega življenja, so odstranili. Na obeh straneh vhodnih vrat je stalo nekaj posekanih brez kot slavolok, na vetrnici je visel velik cve-tlični venec, in iz vseh okenskih lin so ku-kale svetlozelene brezine vejice. Zopet bi bil Janez skoraj udaril v jok. Očetu, ki je pravkar hotel pogledati konja v dir, je silno stisnil roko. Podoba je bila, kakor da ga hoče odvrtiti od vožnje. »Ali hočeš kaj?« ga je vprašal oče. — »Oh ne«, je rekel Ja-nez. »Bo menda le najbolje, če jo kraneva na pot.«

Nista še bila daleč od kmetije, ko se je moral Janez še enkrat posloviti. Lenka s hi-

še na barju ju je bila pričakala ob križi-šču, kjer se je stekala v pot gozdna stezica od njenega doma. Oče, ki je kočijal, je takoj ustavil, kakor hitro je bil zagledal Len-ko. »Čakala sem na vaju, ker bi rada Jane-zu čestitala«, je rekla Lenka. Janez se je sklonil z voza in stisnil Lenki roko. Zdelo se mu je, da vidi, da je shujšala in da je imela podplute oči. Menda je pač veliko bdela po-noči in se jokala in hrepenela po Nerlundi. Toda zdaj si je prizadevala, kazati se vese-lo, in se mu je smehljala. On je bil zopet zelo ganjen, ni pa mogel spregovoriti be-sede. Tu se je oglasil oče, ki je bil sicer na glasu, da ne govori, če ni največje sile. »Mislim da Janeza ta čestitka bolj veseli ko vse druge.« — »Da, tako je«, je rekel Janez. Po-dala sta si z Lenko še enkrat roko. In nato se je oče peljal dalje. Janez se je sklonil z voza in gledal za Lenko. Ko jo je pokrivalo nekaj dreves, je znenada vrgel. obnožnik vstran in vstal, kakor da hoče skočiti z vo-za. — »Ali hočeš Lenki še kaj povedati?« je vprašal oče. — »Ne, oh ne«, je odgovoril Janez in se zopet udesel na svoje mesto.

Vozila sta se še nekaj časa. Oče je vozil zelo počasi. Videti je bilo, kakor da ga vese-li, da se njegov sin pelje z njim. Kar nič se ni pripravljaj, da bi hitro prišel do cilja. Znenada se je Janez z glavo naslonil na očetovo ramo in silno zahtel. »Kaj ti pa je?« je vprašal Jakob in tako hipoma potegnil za vajeti, da je konj na mah obstal. — »Da, vsi ste tako dobri proti meni, in jaz tega ne zaslužim.« — »Pa menda vendar nisi storil kaj zlega?« — »Pač, pač, oče, storil sem to.« — »Kaj takega vendar ne moremo verjeti.« — »Da, ubil sem človeka.«

Oče je globoko zasopel. Slišalo se je sko-raj kakor vzdih olajšanja; Janez je začude-no dvignil glavo in ga pogledal. Oče je ko-nja zopet pogledal v dir, galo je tiho dejal: »Veseli me, da si to sam povedal.« — »Mar te že vedeli kaj o tem, oče?« — »Jaz sem že v soboto zvečer videl, da nekaj ni v re-du. In potem sem našel tvoj nož v močvirju.« — »Ah tako, vi ste našli nož!« — »Našel sem ga in videl, da je eno rezilo odlomljeno.«

»Da, oče, vem, da je rezilo odlomljeno. Pa vendar si ne morem misliti, da sem jaz sto-rilec.« — »Storil si to pač v pijanosti.« — »Ne vem ničesar, ne spominjam se ničesar. Po moji obleki pač vidim, da sem se udele-žil kakšnega tepeža, in vem tudi, da nože-va rezila ni več.« — »Razumem, da si ho-tel to zamolčati«, je rekel oče. — »Mislim sem, da so drugi bili gotovo prav tako brezumno pijani. Bržkone sicer ni nobenega dokaza proti meni kakor nož, in zato sem ga — vr-gel proč.« — »Lahko si mislim, da si si stvar tako uredil.« — »Saj razumete, oče: ne vem, kdo je mrtvi; morda ga v svojem življenju nisem nikoli videl. Ne morem se spomniti, da sem jaz to storil. In tu sem si rekel, da mi vendar ni treba trpeti za nekaj, česar ni-sem storil hote. Toda kmalu sem uvidel, da je bilo neumno, vreči nož v močvirje. To se vendar poleti posuši, in tu bi ga lahko vsak našel. Zato sem ga hotel poiskati včerašnje noči in danes ponoči.« — »Kaj nisi čisto nič mislil na to, da bi dejanje priznal?« — »Ne, včera sem mislil samo na to, kako bi ga skrival, in poskušal sem plesati in biti do-bre volje, da bi nihče ničesar ne opazil pri meni.« — »Ali si nameraval stopiti k poroki pred oltar, ne da bi bil priznal? To je ve-lika odgovornost. Mar nisi videl, da poteg-neš v svojo nadlogo tudi Majdo in njeno rodbino, če te potem razkrijejo?« — »Mislim sem, da ji najbolj prizanesem, če ji ničesar ne povem.«

Vozila sta se po poti v galopu. Očetu se je očividno zdaj zelo mudilo, priti do cilja. Govoril je ves čas svojemu sinu. Pred tem v vsem svojem življenju ni govoril toliko besed.

»Rad bi vedel, kaj je povzročilo, da si se oremislil«, je rekel. — »Ker je Lenka prišla in mi čestitala. Tu se je zlomilo nekaj trde-ga v meni. Ona me je tako ganila. Tudi dav-te me ganili vi in mati in hotel sem govoriti in reči, da ne zaslužim valine ljubezni, toda takrat je bila v meni še trdota in upiral sem se. Ko pa je prišla Lenka, sem bil čisto zgu-bljen. Menil sem, da bi se ona morala prav

za prav jeziti name, ker sem vendar jaz za-krivil, da je morala oditi od našega doma.«

»No, mislim, da soglašaj z menoj, da mo-rava stvar takoj sporočiti oskrbniku«, je rekel oče. — »Da«, je odgovoril Janez s tihi-m glasom. »Da, zares«, je pristavil takoj na to glasneje in trdneje. »Nočem potegniti Majde v svojo nesrečo. Ona bi mi tega nikoli ne od-pustila.« — »Ljudje na Elvakri visoko cenijo svojo čast, oni kakor drugi«, je rekel oče, »in vidi, Janez, ko sem se davi odpeljal z do-ma, sem si rekel, da moram povedati oskrb-niku, kako je s teboj, če se ne bi ti sam od-ločil, to storiti. Kako bi mogel molče gle-dati in dopustiti, da se Majda poroči s takim, ki mu vsako uro preti oblozba zaradi umora.«

Počil je z bičem in vozil v vedno bolj dr-večem galopu. »To bo najtežje za tebe«, je rekel. »Morava urediti stvar tako, da jo boš kmalu prestal. Menim, da se bo oskrbniku in njegovi rodbini zdelo prav, če se sam zatožiš kot storilec, in da bodo prijazni s teboj.«

Janez ni odgovoril ničesar. Videti je bilo, da ga tem bolj mori skrb, čim bolj sta se približevala Elvakri. Oče je govoril dalje, da bi ga bodril.

Slišal sem nekoč o slični zgodbi, je re-ke. »Nek ženin je bil na lovu ustrelil tova-riša. Ni ga nameraval, in niso odkrili, da je bil on tisti, ki je oddal smrtni strel. Toda nekaj dni pozneje bi se moral oženiti, in ko je prišel v hišo neveste, je stopil k njej in ji rekel: »S poroko ne bo nič. Nočem te po-tegniti v nadlogo, ki čaka mene.« Toda ona je že stala pred njim, okrašena s poročnim vencem in pajčolanom, in ga prišla za roko ter ga peljala v dvorano, kjer so bili zbrani vsi tje in je bilo vse pripravljeno za poroko. In pripovedovala je vsem na glas, kar je bil pravkar povedal ženin. To pripovedujem, da bodo vsi vedeli, da nisi bil hinavski proti meni«, je rekla nato in se obrnila k ženinu. Ampak zdaj se hočem takoj poročiti s te-boj. Kajti ti ostaneš tak, kakršen si, častudi te je doletela nesreča, in karkoli te tudi čaka, jaz hočem to prenašati s teboj skup-no.«

(Dalje prihodnj.)

Führerjeva poslanica za 9. november

(Nadaljevanje z 2. strani.)

tega sklepa, da bo na koncu tega boja ojačal nemško ljudsko državo in jo vedno bolj izgradil, tako da bo ob zaključku te največje epohe našega naroda postala tudi ura poroda končno ne samo vse Nemce na zunaj obsegajoča, ampak tudi na znotraj osrečujoča država. S tem, da se bojujem za nacional-socialistično ljudsko državo, dajem tej največji borbi naše zgodovine edino moralno in etično vsebino, kar se je more misliti. Kdor tudi v tej uri misli samo na svoje stanovske koristi, ne ravna samo kot zločinec, ampak hkrati tudi kot blazen egoist, blazen zato, ker je treba že neverjetne omejenosti, če si kdo domišlja, da bi mogel kdo narod nad pol desetletja navdušiti morda k boju na življenje in smrt za kakšno srednjeveško fevdalno državo.

Na udarce usode odgovarjamo s kljubovalnim srdom

Mojl Parteigenossen! Ko se je končalo 1923. leto, sem pisal v zaporu knjigo »Mein Kampf« (Moj boj). Neomajno mi plava pred očmi uresničene nacional-socialistične ljudske države. Leta in leta smo se bojevali za to idejo in po prevzemu oblasti praktično delali. Besi in zavisti sta navdajala naše nasprotnike spriči doseženih uspehov na vseh poljih našega gospodarskega in socialnega življenja. Če danes v drugih državah objavljajo tako zvane socialne »načrte bodočnosti«, je to le slab odsev tega, kar je nacional-socialistična Nemčija praktično že storila. Tako danes lahko samo znova izpovedujem, da bom nadaljeval s tem delom. Kot star nacionalist ne bom v boju niti sekundo omahoval pri izpolnjevanju pristojnih mi dolžnosti. Te dolžnosti si nismo zbrali sami, ampak vsakemu Nemcu je naložila Previdnost, da stori vse in ne opusti ničesar, kar bi utegnilo zagotoviti našemu narodu bodočnost in s tem omogočiti obstanek. Na hude udarce usode hočemo odgovarjati s kljubovalnim srdom, neomajno navdahnjeni s prepričanjem, da tudi Previdnost čisto samo tistega ljubi, ki ga tepe, in da preskuša in mora preskusiti ljudi, če jih hoče pravično pretehtati in najti njihovo vrednost. Moja neomajna volja pa je, da v tem boju ne bom dal znanec manj hvale vrednega zgleda, kakor so to storili veliki Nemci v davnihi. Moje lastno življenje pri tem ne more imeti nobenega pomena, to se pravi, pri izpolnjevanju meni kot prvemu Nemcu naloženih dolžnosti ne bom kakorkoli prizanašal niti svojemu zdravju niti temu življenju.

Ce v tem času le malo govorim vam, moj Parteigenossen, in vsemu nemškemu narodu, se godi to zaradi tega, ker delam, ker delam izpolnjujoč tiste naloge, ki mi jih je naprtil čas in ki morajo biti izpolnjene, da se zopet obrne usoda; kajti ker imam to voljo in ker vidim, da me moj narod zvesto spremlja, ne dvomim niti trenutno, da bomo mi na koncu uspešno prestali čase preskušanj in da se bliža ura, ko nam bo Vsemogočni zopet podaril svoj blagoslov natanko tako, kakor v dolgih dobah pred tem.

Izvojevali smo takrat največje zmage svetovne zgodovine in kljub temu nismo postali prevzetni. Časi reakcij nas nikoli ne bodo upognili in bodo zato samo potrdili pred zanamci sliko značaja današnjega nemškega naroda.

Zato verujem z neomajnim trdnim upanjem, da bo z našim delom in z našimi žrtvami potem nekega dne prišel tisti trenutek, ko bo ves naš trud nagrajen s končnoveljav-

Srbija proti sovjetskemu nasilju

Zagreb, 17. novembra. O stanju v Srbiji došla poročila pravijo, da se srbski nacionalni krogi ne marajo kar tako podvreči sovjetskemu nasilju, ki ga na eni strani izvaja Brozovi komunisti, na drugi strani pa sovjetski vojaški krogi. Srbski nacionalni krogi se zbirajo v oborožene skupine ter napadajo sedanje oblasti v Srbiji ter porajajo in rušijo važne javne naprave. Poročevalec poudarja, da so komunisti celó v samem Beogradu stalno izpostavljeni napadom rodoljubov. — Po beograjskih ulicah odmevajo posebno ponoči strel iz pušk, ki so namenjeni sovjetskim častnikom in vojakom. Čujejo se tudi številne detonacije in razstrelitve. In tudi požigi so na dnevnem redu. Vse to kaže na različna sabotažna dejanja. Tako so n. pr. srbski nacionalni borci za svobodo pogrnali v zrak železniške naprave na postaji Žitkovac ter sta zaradi tega iztirila dva sovjetska prevozna vlaka. V Smederevu so srbski rodoljubi zažgali skladišče in zalogo bencina. Pri tem so nastali veliki požari. Tako za držanje srbskega prebivalstva, ki sega tudi v srbsko podeželje, kjer srbski kmetje napadajo in preganjajo sovjetske revizijske komisije, nato pa z vsem beže v planine, ima za posledico, da so pričeli boljševiki v Srbiji nastopati zelo kruto ter izvajajo nad prebivalstvom strašno nasilje. Strah in groza spremlja sovjetsko napredovanje po Srbiji. V treh vaseh pri Požarevcu so boljševiki zaprli domačo pravoslavno duhovščino ter jo obdolžili protiboljševske propagande. Pravoslavne pope so najprej zelo mučili, nato so jih pa pribili na steno. V okolici Bora

so boljševiki pometali več delavcev v rove, jih polili z bencinom in zažgali. Posebno krvočno so bili boljševiki v okolici Raške, ki je znana po svojem protikomunističnem prepričanju in vedenju. Po teh krajih so boljševiki naravnost divjali. Stevilne njihove žrtve so postale posebno žene in otroci. Srbski rodoljubi so boljševike pregnali iz Zaječarja. Boljševiki so bili v tem mestu 24 ur. Pa že ta čas je boljševikom zadostoval, da so izropali vse mestne trgovine in privatna stanovanja. Kdor se je temu upiral, je bil ubit. Skupno z boljševiki so vdrli v to mesto tudi domači komunisti, ki so prav tako divjali po mestu ter so v zaječarski bolnišnici 17 srbskim ranjenem prerežali grla. Begunci iz Beograda nadalje poročajo, da je tam že pričel posloovati komunistični tajni policijski aparat ter uprizarja pravicno gonjo za častnike bivše jugoslovanske vojske. Prejšnje jugoslovanske častnike love in zapirajo tudi po vseh ostalih srbskih mestih. Vse častnike gonijo v posebna taborišča, kjer so pod najstrožjo stražo. Družine zaprtih častnikov se boje, da se zanje pripravi nov Katyn. V krajih, katere so zasedli boljševiki, so prevzeli upravo Brozovi komunisti, ki izvajajo nad prebivalstvom svojo strahovladno. Tolovaji so povsod zaplenili vse zaloge žita in ostalih vrst živil. Pri tem je prišlo s kmeti na več mestih do spopadov. Boljševiške tolpe divjajo povsod z ognjem in mečem proti komunistično usmerjenemu prebivalstvu, kar ima samo za posledico, da dobivajo pravi srbski nacionalni osvobodilni odbori v planinah vedno večje dotoke novih borcev iz srbskih vasi.

Hrvatska vojska v borbi s tolovaji

Zagreb, 17. novembra. Področje Podravske Slatine je popolnoma očiščeno komunistov, ki so se bili zakopali ob Dravskem prekopu. 17 km severovzhodno od imenovanega kraja. Tu so sovražne obrambne postojanke popolnoma uničene, po končani borbi pa je bilo na bojišču najdenih 190 mrtvih in okoli 80 ranjenih komunistov.

26 km severozapadno od Ogulina je bil krvavo odbit napad upornikov, ki so na mestu spopada pustili 110 mrtvih in 74 ranjenih »tovarišev«.

Vzhodno od Mrkopolja so ustaške čete v naskoku zavzele Begovo Razdolje in razbile neko odmetniško skupino. Zaplenile so 3 strojnice in 65 pušk.

V področju Babinoga potoka, 22 km vzhodno od Otočca, so ustaške čete uničile večjo uporniško skupino. Pri tem je padlo na bojišču 322 tolovajev, ranjenih je bilo 43, ujetih pa 126. Plen je obsegal 2 strojnici, 482 pušk, 1 minometa, 17 volov, 19 konj in še več raznega vojnega blaga.

13 km južnovzhodno od Dervenite so se ob napadu hrvaških oboroženih sil odmetniki med krvavimi izgubami razbežali ter ostavili na mestu spopada znaten plen.

V področju Travnika (Bosna) se skrivajo odmetniki in bližnjih planinah, ker so popol-

noma razbiti. Pri Tomislavgradu (Duvno, Bosna) hrvaške čete uspešno nadaljujejo z zasledovanjem odmetnikov. Zasledovalci ne dajo sovražniku počitka, marveč so stalno na lovu za njim. Odmetniki beže proti Jadranu. Pri Aržanu so ostavili 72 mrtvih in precej orožja. Tolovaje je bilo ujetih tu 24.

Ponoven napad odmetnikov pri Obrovcu je bil odbit s krvavimi izgubami za sovražnika. Ustaški odredi so odmetnikom tesno za petami. Tolovajske tolpe beže proti morju. Na mestu spopada je padlo 51 odmetnikov, ujetih je bilo 42, zaplenjen je bil 1 bado-ljevski top, 2 strojnici istega porekla ter 55 pušk.

V občini Gornje polje (pri Livnu v Bosni) so odmetniki ponovno poskušali napasti to področje, pa so bili s krvavimi glavami odbiti. Padlo jih je 23, ujetih pa je bilo 15. Razen tega je bil zaplenjen 1 top, 1 strojnica in 18 pušk. Ostanke tolovajev beže v smeri na Sinj.

Na jadranski obali ni bilo večjih spopadov. Hrvatske oborožene sile, zlasti ustaški odredi, v junaških protinapadih odbijajo neprijatelja ter mu prizadevajo težke zgube. Na jadranski obali so bila zbita štiri sovražna letala, ki so bombardirala žaledje.

ki se štejejo k Evropi in zavestno mrze boljševiško barbarstvo.

Tako vas, moj stari Parteigenossen, pozdravljam iz daljave, po glasniku te izpovedi z zagrizeno odločnostjo s svojo staro neupognjeno bojevitostjo in s svojim neomajnim trdnim upanjem ter se ob tej priliki znova zahvaljujem bojevnikom pred 21 leti, ki so nam tudi dali zgled za bodočnost našega naroda in Velikonemškega Reicha.

Napravila je ogorčen obraz, ali potem je poslušno odgovorila: »Do končne postaje.«

»Jaz tudi«, je odgovoril in jo zares pogledal. Else je bila nekoliko brezmočna, in pogovor je hotel zastati, ker je on trdovratno molčal. Znenada je globoko zasopel. »Ali veste, kakaj sem vas nagovoril? Sklonil se je k njej. »Vi ste tako podobni moji pokojni ženi.« Ona je osupnjena molčala, toda on je sedaj začel pripovedovati o svoji pokojni ženi in, ko je izstopila, jo je, kakor da bi se to razumelo samo po sebi, spremljal do doma. In ko jo je skromno vprašal, ali jo lahko spet vidi, je obotavljajoč se odgovorila, da še ne ve, kaj bo počela v nedeljo. In potem je urno in razburjena hitela v svojo s pohištvom opremljeno sobo in je skušala stoječa za začinjalom, da bi ga opazila na cesti.

Ali že sledečega večera ga je spet videla na postaji cestne železnice. Smehljaj se je tako skromno in srečno, da ga ni nič nadaljnje vprašala, in vozila sta se skupaj kot dva dobra stara znanca. Bila je tako poglavljen v pogovor, da je šla mnogo daljšo pot do svojega stanovanja in je mnogo zvedela o svojem novem znanecu.

Ime mu je bilo Arne Metzger in je bil po poklicu vrtnar. Ali do smrti svoje žene, ki je umrla komaj pred enim letom, je imel trgovino z zelenjavo. Skušal je nekaj časa, da bi še nadalje vodil trgovino, toda potem se je le moral odločiti za prodajo. Sedaj pa je polagoma pošel denar, in moral je skrbeti za kak nov zaslužek.

»Kako čudno, da sem tudi jaz v oddelku za živila«, je odgovorila nehoti. In k temu je on vneto priklimal. Da, en sam človek ne more voditi take trgovine; ob petih se mora iti v tržnico in potem mora biti v trgovini žena, ki je izvedena v stroki.

Elzino srce je utripalo, ko je spet ostala v svoji sobi za zavesami in gledala, kako se je oziral proti njenemu oknu in je potem počasi zginil v gneči ljudi.

(Dalje prihodnjik)

Moj zaveznik

Za naš Rusijo mejeje države komunistem ni »mnenje«. On je sovražnik, da, naravnost sovražnik.

Winston Churchill 23. VIII. 1931.

Naloga sovjetske države je, da uniči obstoječo civilizacijo, najsi bo po podzemskem rovarstvu ali s krvavo brutalnostjo.

Winston Churchill v »Veliki sodobniki«

Casopis »News Chronicle«, London, 4. 11. 1939. l. je pokazal svojim čitateljem s to risbo iz »Detroit News« pravo podobo Stalina, ki se je predstavil kot »zaščitnik« balt-skih držav. Resnično je imel zanje samo ponižajoče besede »Mali mož, kaj sedaj?«

Področje Banjaluke očiščeno

Berlin, 17. novembra. Nemški in hrvaški oddelki so očistili področje Banja Luke in osvobodili nad 700 kmetov, ki so jih hoteli komunisti spraviti v tako zvano »osvobodilno vojsko«. Komunistične tolpe so izgubile mnogo padlih.

Boljševiški režim v Beogradu

Zagreb, 17. novembra. Rdečo vlado je v Beogradu s podporo boljševikov postavil Tito-Broz, notranji minister v tej vladi je dolgoletni vodja komunizma v Srbiji jud Moša (Mojzes) Pijade. Ta je dal postreliti mnogo nacionalno mislečih Srbov, zapretil vse bivše aktivne in rezervne častnike ter vse državne uradnike. Dal je tudi že odvesti prve skupine delavstva iz Beograda v Sovjetijo, ne da bi se pri tem oziral na to, kdo je pripadnik komunizma, kdo ne.

56.000 aretacij v Belgiji

Zeneva, 17. novembra. Glede političnega samovoljnega vladanja in brezprimerne terorja v po zaveznikih zasedeni Belgiji, je pojasnil bogata izjava belgijskega ministra za pravosodje Verbaeta pri razpravi v zbornici poslancev o ukrepih proti nacionalno mislečim Belgijcem iz vseh plasti naroda, češ da je bilo izrečenih že 900 sodb in da bo val aretacij zajel kmalu že 56.000 oseb.

Ali že veste...

...zakaj vljudnost zahteva, da pelje moški damo zmerom na svoji desni strani? Ta navada ima svoj izvor že v srednjem veku. Tedaj so vitezi nosili na svoji levi strani težke meče. Razumljivo je torej, da so svojo damo peljali na desnici, saj bi jo sicer meč venomer zadeval. Čeprav danes ni več te nevarnosti, se moški še zmerom ravnajo po tej vljudnosti navadi in bi se ženskam prav gotovo zamerili, če bi ravnali drugače.

...da je bil baje iznajditelj očal neki italijanski menih iz 13. stoletja? Vsekakor so prvokrat v tem času spoznali, da se je skozi segmente steklene krogle dala pisava umetno povečati.

...da je bil veliki nemški kirurg in oče slavnega zdravnika za oči Albrechta pl. Graefe, Carl Ferdinand pl. Graefe, ustanovitelj plastične operativne umetnosti? On je v zvezi s tem med drugimi znašel umetni nos.

...da ima Pariz številčno največjo narodno knjižnico na svetu? Ona vsebuje nič manj kakor 4,3 milijona zvezkov, med njimi 500.000 časopisov in 145.000 rokopisov.

MODROST

»Zgodovinar kaže v muzeju skupini mladih žensk razne zgodovinske dragocenosti. Z roko pokaže na neki kip rekoč:

»Tu vidite zelo dobro ohranjen kip Minerve.«

Ena izmed mladih žensk ga vpraša:

»Ali je bila poročena?«

»Ne,« ji odgovori zgodovinar, saj je bila vendar boginja modrosti.«

OTROŠKA

Mali Jurček pride h gospe Korenčkovici in pravi:

»Gospa, prosim, če nam posodite šest skodelic za čaj. Dobili smo obisk.«

»Ali svojih nimate?« se začudi gospa.

»Imamo jih že,« pove Jurček. »A mati pravi, da je naših škoda.«

Koristolovci srca /

II. Kavalir veleprodajalne

Na bližnjem cerkvenem stolpu je ura odbila dvanaest. V oddelku za živila velike prodajalne je tok ljudi polagoma zapustil prodajalni prostor. Lift je prispel skoraj prazen; prodajalke so napravile red v svojih oddelkih, in na izdajnem mestu so čepele zavijalke na malih stoli in so se olajšane oddahnile. Vsakodnevna dopoldanska bitka je bila končana.

Mršavo dekle brez vsakega čara je mehanično zavrlo nekaj svežnjev korenja in jih podalo zakasneli odjemalki. Potem je pogledala na uro in hitro obklopo bel plašč.

»Kaj pa se je zgodilo, Else?« je radovedno vprašala ena izmed zavijalk.

»Nekaj si moram preskrbeti«, je kratko odgovorila, »šef mi je dal uro dopusta.« Hitro je pokimala in zginila v oblaciščino.

Druge so gledale za njo. »Kaj si bo ta preskrbel«, je rekla ena izmed deklet, »nekaj vam bom povedala; ona ima sestanek.« In vse so se smejale pri misli, da bi Else Wegner mogla doživeti pustolovščino.

»Nesmisel, kakšen sestanek!« je hipoma menila ena izmed resolutnih obilnih prodajalk, ki je bila pristopila, »lahko vam točno povem. Ona gre po denar. Zato je tako razburjena! In nasladijoč se svojega triumfa, ki se je odražal na osuplih obrazih ostalih, je nadaljevala z glasom, ki naj bi napravil poseben vtis: »Davi sem videla v oblaciščnici, kako je vzela iz žepa loterijsko srečko in si je prepisala številko. Gotovo je zadel.«

Ko se je Else Wegner vrnila, je našla povsod razumevalno smehljaje. Niso li čestitale neposredno, pač pa namigavale, da pričakujejo povabilo na kolače in kavo. In sled njih je neko dekle vprašalo, kako velik je dobiček. Osupnjena jo je pogledala, splošni smeh jo zmedel, in ko so le vse čestitale, se je razburjeno branila. Toda potem so bili

Zgodbe o ženskih goljufih Pripoveduje Edith Wildbrunn

njeni ugovori vedno slabjši, in hipoma ji je postalo ljubo, da je bila v središču splošne pozornosti. Pokazala je mnogoobetajoč smehljaj in je stisnila ozke ustnice. In ko je prišel odjemalec in ji dal listek čez stekleno steno, je hitro pristopila in napravila njegov zavoj.

Je pač moral slišati razgovor, ker se ji je prijazno smehljaj. Osupnjena ga je pogledala in je omahovala, ali naj bi se hudovala ali ne, toda nehoti se je spet smehljala. Sprejel je s skromno mrmrajočim »hvala lepa« svoj zavoj in je počasi odšel. Ko se je pri izhodu še enkrat okrenil, je videl, da je gledala za njim; napravil je mal poklon in zginil.

Vsa rdeča v obrazu se je sklonila na list ke in jih je začela urejevati.

Ko se je zvečer rinila v cestno železnico je hipoma občutila, kako ji je nekdo pomagal pri vstopanju. Bil je odjemalec od opoldne. Nehote mu je prikimala in tesno stisnjena drug ob drugem sta ostala na pločniku.

Bil je mal, mršav mošček v ponošeni modri obleki, s tenko rdečkasto bradico v ozkem obrazu. Pod pazduho je nosil obrabljeno črno torbo. Ko le ni prestal zlijati v njo se je razlezila nad svojo prijaznostjo in je preko njega gledala na cesto. Življenje Else Wegner je doslej potekalo zelo osamelo. In ona je imela nekam grozno predstavo starih devic o »moškem poznanstvu«.

Na Aleksandrovem trgu je mnogo potnikov izstopilo. Prerinila se je na mah naprej in brez besed odšla v voz. Občutila je, kako je skozi stekleno šipo gledal za njo; slednjic je šel za njo in se je z zadrego na obrazu usedel njej nasproti. Njegova vidna bolečnost jo je obrabila in skušala je, pokazati ponosen, odvračajoč obraz. Nepremično jo je gledal in samo, če ga je zadel njen pogled, je hitro pogledal skozi okno. Končno se je obrabil in vprašal s ponižnim glasom: »Ali se peljete še daleč, gospodi na-

Rodbinska kronika iz Gorenjske

Radmannsdorf. Rojstva meseca oktobra: Gotfried Viditz, Lees, Christine Globotschik, Gorica; Theresia Prestren, Boris-Kornelius Gorianz, Aagnes-Maria Jaklitsch, Heinz-August Klewein und Michael-Peter Raiter (vseh 5 Radmannsdorf). — Umrla je: Gertrud Kohlmaier, Radmannsdorf. — Poročili so se: Lorenz Erser iz Vigauna in Maria Umnik iz Suhe; Josef Schwars in Theresia Hollauf iz Radmannsdorfa; Franz Mulei in Gertrud Knafel, oba iz Radmannsdorfa; Franz Jessenko in Franziska Kalan iz Steinbüchl; Richard Weiß in Frieda Moser, oba Breslach; Johann Podlipnik iz Radmannsdorfa in Antonia Osebek iz Hart b. Abling; Ludwig Tepina iz War-ta b. Krainburg in Franziska Wolk iz Lees.

Naši vojaki pozdravljajo domovino

Iz Jugovzhodne Nemčije pošiljajo prisrčne pozdrave svojim družinam, sorodnikom, tovarišom, znancom, sestram in uslužbencem bolnice Gallenfels, posebno pa še svojim dekletom sledeči gorenjski fantje: Hablan Blasius, Mali Anton, Novak Emil, Sterlich Mathäus, Kozar Franz, Petelin Leopold, Kosei Alfons, Frass Franz Primoschitsch Anton.

Gorenjska zatemnjuje v času od 20. do 26. novembra od 17.15 do 6.30 ure. Če zadoni akustični signal »Javno protiletalsko svarilo« ali »Letalski alarm«, ob času, ko se zmrzači, se mora tudi izven odrejenega časa zatemnjevanja takoj zatemniti odtodno se mora odklopiti razsvetljava.

Kako je končal morilec bana dr. Natlačena

Pozimi je »Slovenec« poročal, da se je med Višnjo goro in St. Vidom potikal neki »Albin«, ki se je hvalil, da je ubil dr. Natlačena. Sedaj poroča isti list teledrobnosti: Ko je bila razpuščena zloglasna VOS (varnostna obveščevalna služba), se je iz te skupine osnovala tolovajska »udarna bataljona«, in komandant tega bataljona je postal »tovariš Albin«. Bil je srednje velik, čedne postave, kostanjevih nakodranih las in po videzu star 20 do 25 let. Sam se je hvalil, da je ubil bana in tudi med komunisti je imel »ugled«. Pripovedoval je, da je imel še druge načrte, ki se mu pa niso posrečili.

Domačini po hribih so povedali tole: Dne 1. aprila, prvo soboto v mesecu, se je manjša patrulja omenjenega tolovajskega »udarnega bataljona« napotila v Metnau. Tam so pa pravkar imeli protikomunistični borci sv. mašo. Ti so tolovaje takoj ujeli, le eden je ušel in prišel v bataljon povedat, kaj se je v Metnau zgodilo. Komandant »tovariš Albin« je takoj odredil, da »udarna bataljona«

Diplom. Optiker C. KRONFUSS
Klagenfurt, Bahnhofstraße 15
Bis auf weiteres jeden Freitag geschlossen

9. november v Krainburgu

Stellv. Gauleiter Thimel in 44-Brigadeführer Harm kot častna gosta

Kakor prejšnja leta, je bil tudi letos 9. november v znamenju spomina na tiste, ki so dali svoje najvišje za nastajanje Velike Nemčije. Predpoldne so prišli k slovesni položitvi venca na pokopališče junakov v Krainburgu Kreisleiter in Politische Leiter in postrojeni so bili častni vod oborožene sile in oddelki stranke. Med častnimi gosti so bili Stellv. Gauleiter Thimel, 44-Brigadeführer in Generalmajor der Polizei Harm, poveljnik varnostne policije Obersturmbannführer Pg. Persterer ter drugi predstavniki stranke, države in oborožene sile.

Singschar der Hitler-Jugend je dala uvod slovesnosti s pesmijo »Nichts kann uns rauben« (Nič nam ne more ugrabiti). Nato je 44-Brigadeführer Harm izvajal v svojem spominskem govoru, da sega boj za ta kranjski prostor stoletja nazaj in da so tukaj padli prvi mučeniki za germansko hotenje in dejanje. Potem je govoril o sedanjosti, o borbi Nemcev za njihovo življenjsko pravico. Zrtve prve svetovne vojne, mučeniki 9. novembra 1923. l. in vsi tisti, ki so pozneje zastavili svoje življenje za idejo Führerja kakor tudi naši mrtvi junaki iz sedanjih vojn — vsi ti so nam zapustili volilo, da korakamo do končne zmage. Pod zvoki pesmi o dobrem tovarišu in s počastitvijo mrtvih je Stellv. Gauleiter Thimel položil Gauleiterjev

venec, 44-Brigadeführer in Generalmajor der Polizei Harm pa venec Obergruppenführer-ja Rösenerja. Nato so se vrstili venci vseh tistih formacij, katerih mrtvi tovariši leže tukaj.

Zvečer je v strankinem domu nemški Volkssturm slovesno zaprisegel. Moštvo Volkssturma in odposlanstvo oborožene sile je napolnilo svečani prostor. Ortsgruppenleiter Jungschafter je javil Kreisleiterju, v čegar spremstvu so bili predstavniki države in oborožene sile, da so Volkssturmmänner postrojeni za prisego. Ko je Hitler-Jugend-Singschar odpela nekaj pesmi in prednašla reke, je govoril Kreisleiter dr. Hochsteiner. Razlagal je pomen ustanovitve nemškega Volkssturma, ki so zanj našli krogi tukaj uporabljenih moči popolno razumevanje, in opomnil na dolžnosti nemškega Volkssturma. Izvajal je nadalje, kako so se obnesli moške, ki so že prej službovali, in da je vsak poklican, da zastavi vse svoje sile.

Stabsführer Pg. Prethaler je nato prebral bojna pravila nemškega Volkssturma in besedilo prisega, s čimer je bila zaprisega opravljena. S počastitvijo Führerja in s pesmima nacije je bila zaključena ta doimljiva slovesnost.

lastnih izpovedih in po pripovedovanju drugih komunistov, je bil in je torej že prejel zaslužen plačilo.

Vesti iz Ljubljane in okolice

Mladi slikar Miloš Šušteršič je prvič stopil z večjo razstavo pred ljubljansko javnost. Marljivo je nabiral vse poletje motive na Fužinah in tamonjski okolici, pridružil je še nekatera prejšnja dela in tako priredil v Obšernelovi galeriji prikupno razstavo, ki je takoj ob začetku zbudila zaslužen pozornost.

Novo denarne nakaznice v Ljubljanski pokrajini. Da bi se zopet ustalil gotovinski denarni obtoč in da bi se odstranile razne pomankljivosti, bo Hranilnica Ljubljanske pokrajine na podlagi odredbe šefa pokrajinske uprave z dne 14. septembra 1944 dala v prihodnjih dneh v promet denarne nakaznice v nominalni vrednosti po 50, 100, 500 in 1000 lir. Te denarne nakaznice se bodo izdajale v okviru dobroimetja, ki ga ima Hranilnica Ljubljanske pokrajine pri zavodu Banca d'Italia. Za vsako denarno nakaznico je torej pri novčanični banki polno kritje v lirah. Denarne nakaznice imajo zaradi tega isto vrednost kakor novčanične zavoda Banca d'Italia in jih bo seveda vsakdo sprejemal kot gotovino po nominalni vrednosti.

kakor to predpisuje odredba šefa pokrajinske uprave. Ko bo došlo do normalno stanje v gotovinskem obtoču, se bodo denarne nakaznice zopet vzele iz prometa. Šef pokrajinske uprave bo objavil primeren rok, v katerem se bodo denarne nakaznice zamenjale prinositelji po nominalni vrednosti v novčanične emisijske banke. Te denarne nakaznice, ki jih sedaj izda Hranilnica Ljubljanske pokrajine, predstavljajo polnovredno plačilno sredstvo in jih morajo sprejemati po nominalni vrednosti vsa javna službena mesta kakor tudi prebivalstvo.

Novi komunistični zločini na Primorskem. V Logah pri Breginju so komunisti poklali zavedno Lavrenčičovo družino, ki je bila res vzor celi vasi. Čeprav silno revni in oče invalid, so s svojo pridnostjo šolali enega izmed dveh sinov, ki je bil najboljši dijak v Tolminu. Skrbna mati si je pomagala s tem, da je prekupčevala z jajci, ki jih je nosila v oddaljeni Cedad. Bili so pravi zgled kranjske družine. Ravno to je tovariši najbolj peklo, zato so sklenili, da jih ubijejo. Ko so se pretekli petek vračali od maše, pri kateri so bili vsi pri svetem obhajilu, so jih komunisti čakali na poti. Komandir je zahteval in ukazal preiskavo hiše. Po preiskavi so aretirali vso družino, kljub temu, da niso ničesar našli. Uboga družina je takoj razumela, kaj jo čaka. Mati je s sklenjenimi rokami prosila, naj jim vzamejo vse, samo življenje naj jim pustijo. A nič ni pomagalo. Ko so jih odgnali iz vasi in so prišli na določeno mesto, so se morali vsi trije na robu čisto nove jame sleči in sezuti. Obupana mati je zopet padla pred razbojniko in jih vroče prosila, naj vendar prizanešajo vsaj edinemu še živemu štirinajstletnemu sinu. Nihče se je ni usmili. Brez vsakega najmanjšega sočutja so vse tri zaklali in vrgli v zemljo. — Te dni so začeli komunisti posebno divjati na Kobariškem. Pretekli teden so ubili 77 letnega starčka Urbanaja in njegovega sina. Na kmetiji pri Balošu v Potokih pa sta se gospodar in sin rešila z begom. Ker jih rdeči rabijo niso dobili doma, da bi jih umorili, so jim popolnoma izropali hišo.

Po svetu

Nacionalnobilgarska brzojavna agencija »Balkan« poroča, da so boljševiki začeli v Romuniji razlašati civilno prebivalstvo vrednot. Vsi predmeti iz zlata, platina in srebra ter dragulji se morajo oddati za tako zvani »osvobodilni skladi«.

Najstarejši nemški vojak je 104-letni Teodor pl. Bomhard. Kot mlad poročnik se je udeležil kronanja nemškega cesarja v Versaillesu, pozneje pa se je seznanil z Bis-marckom in tudi z maršalom Hindenburgom. Teodor pl. Bomhard je dosegel generalški čin ter je dolgo služil v vrstah nemške vojske. Pred 4 leti, ko je pl. Bomhard obhajal stoletno rojstvo, mu je Führer dovolil, da sme nositi uniformo topniškega polka št. 7. General pl. Bomhard se je udeležil 20 raznih bitk.

AMTLICHE BEKANNTMACHUNGEN

Abgabe der Anmeldeabschnitte der Reichseierkarte

Mit Erlaß vom 29. September 1944 wurde die Abgabe von Eiern neu geregelt und hierbei folgendes bestimmt:

Kleinverleiher dürfen von Großverleiher nur dann beliefert werden, wenn sie je Auftrags mehr als 90 Anmeldeabschnitte vorlegen können. Erreicht ein Kleinverleiher diese Zahl nicht und glaubt er trotz dieses geringen Umsatzes auf den Verkauf nicht verzichten zu können, so hat er die Möglichkeit, sich mit einem anderen Kleinverleiher zusammenzufügen und eine Bezugsgemeinschaft zu bilden, um den geforderten Mindestumsatz zu erreichen. Der Großverleiher darf nur einem Letztverleiher dieser Bezugsgemeinschaft liefern und mit einem Letztverleiher abrechnen. Findet ein Letztverleiher, der weniger als 90 Anmeldeabschnitte bekommen hat, keinen Letztverleiher zur Bildung einer Bezugsgemeinschaft, so muß er sich an die Wirtschaftsprüfung Einzelhandel wenden, damit dieser ihm bei der Bildung einer Bezugsgemeinschaft behilflich ist. Jeder Kleinverleiher bzw. Bevollmächtigter einer Bezugsgemeinschaft darf nur von einem Großhändler beliefert werden. Der Lieferant kann nur mit Zustimmung des Milch-, Fett-, Vieh- und Elerwirtschaftsverbandes Kärnten gewechselt werden.

Klagenfurt, den 18. November 1944.

Landesernährungsamt Kärnten.

Kruta usoda nam je v naj-pogostejši dobi izšla iz našega družinskega košarja, našega ljubega in skrbnega soprega in teka, gospoda

VIKTOR STRAUS-A.
obstoječo tovarno Obereder.
Pogreb se je vrnil v aredo dne 8. novembra na pokopališče v Krainburgu.

Krainburg - Goldenfeld,
18. novembra 1944.
Salnjoča soproga Anna v otroci.

Ärztlicher Sonntagsdienst

Krainburg:
Am 19. November: Dr. Rudolf Oman,
Krainburg, Veldezer Straße Nr. 21.
Fernruf 153.

MALI OGLASI

SLUŽBO DOBI

Perico, ki bi hotela priti na dom, 186 za takoj Georg Simunac, Bad-gasse 12, Krainburg. 4398-1

Postrežnico - za dvakrat tedensko - iskam. - Javiti se v pisarni Kar. Bote, Krainburg. 4421-1

Sprejemam kraljskega vajenca! - Jos. Pauli, Am Hang 102 (Klanz), Krainburg. 4423-1

Iščem postrežnico za pospravljanje trgovine nekaj ur dnevno. - Po-nudbe na K. Bote, Krainburg, pod »Takoj«. 4429-1

SLUŽBE ISCE

Iščila bi se rada za siviljo. Kavič Johanna, Ober Gamling st. 25, Post St. Veit/Sawe. 4424-2

P R O D A M

Reichsmark gugalnega konja za 120 Reichsmark. - Ponudbe na K. B. Krainburg. 4434-6

Menjam popolnoma novo, nerabljeno kuhinjsko kredenco po dogovoru za radio »Volksmpfänger«. - Naslov v upravi K. B., Krainburg. 4432-15

Menjam dobro ohranjeno damsko skornjo št. 41 za dobro hranjeno damsko goslarje, enako veliko. - Na-tlačena se polve pri: Čevljarstvo Maks Strkelj, St. Veit/Sawe. 4417-15

Menjam elektromotor 3½ PS s 10 metrov kablja za sivalni stroj. - Po-nudbe na K. B., Krbg. 4419-15

Jahalne hlače (Reithose), dobro ohranjene, črne, zamenjam za svet-lejše, sive ali rjave. - Naslov pri K. Bote, Krainburg, pod 4420-15.

Z E N I T V E

Katera gospodična ali vdova, stara do 50 let, z malim posestvom, bi hotela dopisovati se s fantom, starim 50 let. Poznejša ženitev ni iz-ključena. - Piskite na Karawanken Bote, Krbg., pod kbro »Osam-ljena«. 4400-21

Kovaški mojster s stalno službo v tovarni, star 25 let, želi zaradi se-nitve posamnjati s dekletom v sta-rosti 18-25 let, ki so ji pesmi ve-sele in ljubi mir življenja. - Le-resne dopise, po možnosti s sliko, poslati na K. B., Krbg., pod kbro »Mladna jesen se prihaja«. 4405-21

Kateri dve gospodični bi hoteli do-pisovati z dvema osamljenima Go-renjcem zaradi kratkočasenja dol-gih zimskih večerov. Prednost im-a vse gospodične, ne glede na po-klice, v starosti od 20 do 25 let. Tudi poznejša ženitev ni izključena. Na-slov pove K. B., Krainburg, pod »Sreča vas išče«. 7220-21

Radi ženitve želi spoznati vdovec, zeno, dobro kmečko gospodinjco, 30 do 40 let staro. - Le-resne ponudbe na Karawanken Bote, Krainburg, pod »Jesena«. 4426-21

I Z G U B L J E N O

Osamljena oseba, ki si je prilastila (vzela) »Kleiderkarte« na ime Sta-nislava Dolenc, Altack, se poziva, da jo takoj vrne lastnici, sicer bo sledila ovadba. 4388-22

Izgubil sem od zadnje hiše v Bir-kenhofi do Podnarta legitimacijo, Kleiderkarte in fotografije. - Ker sem ubog dalavce, prošim posre-žnega najditelja, da mi vrne te reči na naslov legitimacije ali pa na K. Ravnik, Birkenhofi 10. 4412-22

Mlad lovske pes, bel, 40 cm visok, sliči na ime »Bikars«, ima na glavi rjave lise, se je dne 22. X. v okolici Laaka/Zaier zatekel. - Najditelj je naprosen, da ga odda proti nagradi urarju Matvejevi, Laak/Zaier. 7221-22

Postojlno odelo sem posodila v po-slednjem, 6. novembra dopoldne na kolodvoru Krainburg. Postoje-nega najditelja prošim, da jo proti nagradi vrne. - Amalia Pischent, Krainburg, Am Weiher 9. 4431-22

Za kake se je pes ovejak, ki sliči na ime »Čarugas«, klor kaj o njem, naj javi proti nagradi na naslov: Teran Josef, mlín, Ober Duplach 1. 4430-22

Dne 2. novembra 1944 je bila iz-publjena zapetna ura iz kroma, brez zapetnice, v Laak/Zaier od gostilne Gusel (vulgo Balant) do postaje. - Najditelj je naprosen, da jo odda proti nagradi natakari-ji omenjeni gostilni. 4416-22

Izgubila sem dne 11. novembra od Brda do Predasli sivo volensno ro-kavico. - Pošten najditelj naj jo odda proti nagradi na K. Bote, Krainburg. 4422-22

Dne 10. novembra sem izgubila volensno (modro) rokavico od Je-lenovega klanca do Jugoške v Krainburgu. - Pošten najditelj naj jo odda proti nagradi na K. B., Krainburg. 4425-25

Tista ženska oseba, ki je v soboto dopoldne 11. novembra vzele v tr-govini s čevlji pri štetstvu »Bezug-scheine«, naj ga vrne, sicer bo ova-dena in pride v javnost. - Lukar Anton, Bukowitz 45, Post Woditz. 4418-23

Dne 11. novembra med 17. in 18. uro je bil na križišču Seeland-straß (Falkendorf) pri Jersehimu vzet nov nahrbtnik. - Najditelj naj ga nemudoma vrne in odda proti dobri nagradi na K. B., Krainburg. 4427-23

R A Z N O

Oženjenega hánika iščemo za hišo in vrt. - Pismene ali osebne po-nudbe je podati pri Pfeiderer, Obstwerk Oberkain, v Podnartu.

Morik in Ceresan varujeta posevke pred ptic in boleznimi. Suha upo-raba ne škoduje kalem. Zetev po-plača delo. Dobi se pri: »Hermesa«, Ing. I. Janseha, Krainburg. 5940

Morik varuje setev pred ptic. Ravno tako enostaven v uporabi kot Ceresan, suho prašivo, ne škoduje kalem. Dobi se pri: »Hermesa«, Ing. I. Janseha, Krainburg. 5941

V E R M I S C H T E S

»Schwartz«-Bhepaar für Haus und Garten gesucht. - Schriftliche oder persönliche Bewerbungen bei Pfeiderer, Obstwerk Oberkain, Podnart. 7216

Briefmarkenhandlung Wdh. Parat aus Luxemburg. Neue Adresse: (12 b) Mader bei Götzia (Vorarl-berg). - Preisliste gratis! 7227

Frisch ans Werk! Zahnpflege nicht ganz vernachlässigen! Ein wert-voller Helfer ist heute »Rosodonte«, das ja durch seine feste Form besonders ergiebig und schon in geringer Menge sehr wirksam ist. - »Rosodonte« Bergmanns feste Zahnpflege. 7202

»Ruch kommen die Beschwerden.« - Brause-Pedern selten werden. - Dem pflege sie und halt' sie rein. - »Rustica« und Cito-fein. - Brause & Co., Isenloha. 7116

»20 Jahre Wüstenrot!« Zehntau-sende Familien verdanken Wüsten-rot ihr Eigenheim, viele tausende Ostmärker sparen bei Wüstenrot auf ein Vermögen mittels Spar-brief oder Vermögensbuch. Zahl-reicher als in den Friedensjahren sind die Neuabschlüsse von Bau-sparbriefen, Sparbriefen und Ver-mögensbüchern. Prospekte kostenlos von der ältesten und größten Bausparkasse der Ostmark G. d. F. Wüstenrot, Salzburg, Beratungs-stelle, Klagenfurt, Domgasse 8, Ruf 28-53. 7189

Jeder kann das sich durch bedacht-same Lebensweise, z. B. Gymnastik, gesund erhalten. Sieht das jeder als seine Pflicht an, wird mehr geschaffen, was dem Siegt dient. Yaste Bürger Deutsche Heilmittel aus frischen Pflanzen, Yastafabrik Wernigerode. 7160

Nachts wacht die Wachmannschaft des »Südostdeutschen Wachdienstes« Klagenfurt, Feldmarschall-Conrad-Platz 9, Ruf 10-30, über ihr Haus, Geschäft, Lager usw. und schützt Sie vor Einbruch, Feuer-, Gas- und sonstigen Schäden. Also Schaden verhindern und das billige Bewachungs-Abonnement bestellen! 7137

Die Kohlenkauer-Garde. - Mein Freund, Dir sei's hiermit gesagt - die Kohlenkauer-Garde tagt - ver-steckt auch sie Dich zu umgar-nen - drum laß Dich dringend vor ihr warnen - spar Kohle, Licht und Arznei! - dann ist's mit ihrer Macht vorbei. - Fühst Du gesundheitlich Dich wohl - dann, Freund, spar auch das CHINO-SOL - doch wenn erkrankt Dein Nachbar ist - so daß auch Du gefährdet bist - dann ist es Zeit, dann schützt Dich wohl - und gurgle brav mit CHINOSOL. 7210

Ankauf von Briefmarken, eventuell auch Übernahme zum kommissions-weisen Verkauf zum von Ihnen ver-langten Preis. - Joh. Belacek, 12a Wien 50, Wiedner Hauptstraße 2-4. 7117

Krankheit keine Privatsache! Jeder Kranke läßt eine Lücke in der Kampffront der Heimat offen. Der Wille zur schnellen Genesung ist deshalb Pflicht! Er muß die Kunst der Ärzte und die Wirkung bewähr-ter Arzneimittel unterstützen! Anta-Arzneimittel. 6064

Aus seiner Erde zieht ein Volk die Kräfte, die es braucht, um im Wan-del der Zeiten bestehen zu können. Aus seiner Erde, die ihn trägt, nährt und ihm heiliges Erbe der Vorfahren ist, erwachsen auch dem Einzelnen die Kräfte, die ihm in gesunden und kranken Tagen helfend und rettend zur Seite stehen. Dr. Madusa & Co., Arzneimittel aus Frischpflanzen auf deutschem Boden gewonnen. 7103

L I C H T S P I E L E

Allgemeine Filmtrouhand G.m.b.H.

Zweigstelle Südost

»Für Jugendliche nicht zugelassen.«
»Für Jugendliche unter 14 Jah-ren nicht zugelassen.«

Asling, 17.-20. XI.: »Gasparonec«
»21.-23. IX.: »Die Hoch-staplerin«.

Krainburg, 17.-20. XI.: »Der arme Millionär«; 21.-23. XI.: »Abenteuer im Grand-Hotel«.

Radmannsdorf, 17.-19. XI.: »Das Bad auf der Tanne« (Sonntag um 14.16 u. 18.30); 21.-23. XI.: »Der Sänger Ihrer Hochzeit«.

Stein, 17.-20. XI.: »Das Lied der Nachtigall«; 21.-23. XI.: »Weise in die Vergangenheit«.

Laak/Zaier, 17.-20. XI.: »Ein Mann mit Grundstüne«; 21. bis 23. XI.: »Es leuchten die Ster-ne«.

Neumarkt, 16. u. 19. XI.: »Donna-schiffers«; 22. u. 23. XI.: »Im Schatten des Berges«.

St. Veit/Sawe, 18. u. 19. XI.: »Käro, hat Schö-b-6-ne«; 20. u. 21. XI.: »Jad Süße«.

Littl, 18. u. 19. XI.: »Solle Nacht«; 22. u. 23. XI.: »90 Minuten Aufenthalt«.

Veldes, 17.-19. XI.: »Schwarz auf weiß«; 20.-23. XI.: »Boccaccio«.

Mieß, 18. u. 19. XI.: »Seine beste Rollex«; 22. u. 23. XI.: »Salon-wagen E-47«.

Schwarzbach, 18. u. 19. XI.: »So-phenland«; 22. u. 23. XI.: »Som-mer, Sonne, Erika«.

Zu jedem Film
die Deutsche Wechsenschau!

GESUNDER LEBEN
DAS IST NICHT NUR KLUG,
SONDERN AUCH VOR-
AUSSETZUNG FÜR JEDE
STEIGERUNG DER LEI-
STUNG. DESHALB IST ES
WICHTIG, AUF ALLES ZU
ACHTEN, WAS GESON-
DERES LEBEN FÖRDERT

DARMOL WIEN